

דבר הכפר

ב ס כ ה

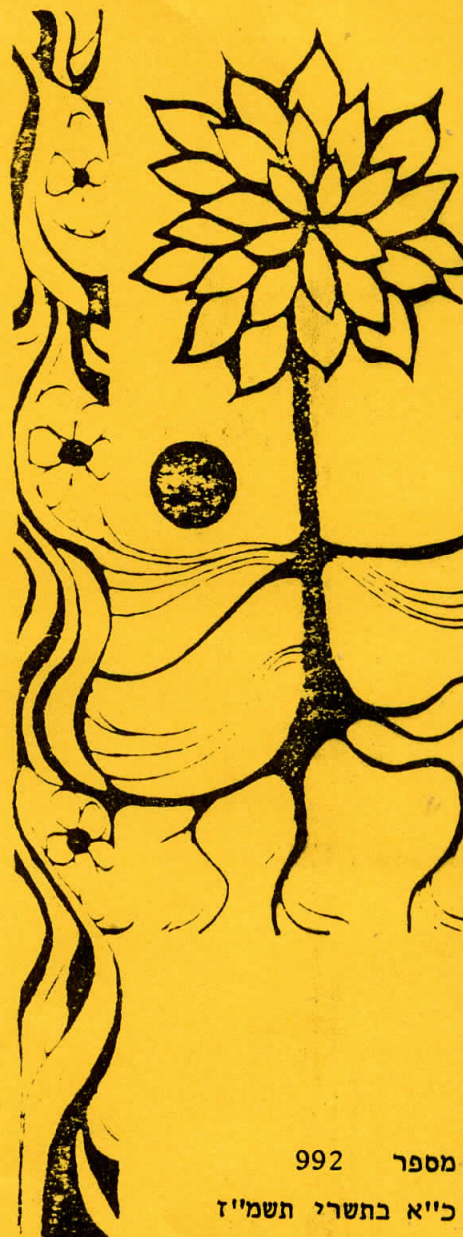
סכה בנינו על הגג
גדולה ומרווחת.
יפה הסכך הירקרק,
נשב כולנו יחד.

פה הבנים והבנות
הכל יוכלו לנוח.
על שולחננו מגדנות
אתרוג וגם תפוח.

גם סעודה ערכנו בה,
כל ילד כאן שמח.
ברוך הבא, ברוך הבא
נגיד לכל אורח.

לאה גולדברג

בין אורחינו השנה נמנו גם משפחות מכפר טובא השכן.

מספר 992

כ"א בתשרי תשמ"ז

24.10.86

כפר - הנשיא

עלון פנימי

לא לפרסום

חזל טוב

י מ י ה ו ל ד ת

אוהד דבולט	26/10
לילה בן-אבי	27/10
אור אורן	28/10
ברק בן-רשף	30/10
נורברט כהן	31/10
קרן אפטרות	1/11

י ו ם נ י ש ו א ל י ן

שלומית והרי ליפשיץ	26/10
מיקי ויהודה עדר	
שרונה ודוד מרציאנו	27/10
עמליה וגיל לויך	29/10
פרנקי ופיל גליק	30/10
כוכבה ויוסף חצור	1/11

מה נשמע?

השבוע עומד בסימן חג הסוכות והפעילות היא רבה. אך נתחיל בהתחלה.

* כבר בגמר יום הכיפורים נשמעה הלמות הפטישים של אלה שהזדרזו במיוחד להקים את סוכתם, ובמשך הימים הספורים עד לחג צצו הסוכות בשכונות השונות.

* ערב חג - מסיבה בחדר-האוכל שהושקעו בה עמל ודמיון רב וחבל שלא יותר חברים השתתפו. כבראה שההתחרות עם הטלביזיה קשה מדי.

* ומאז יום יום ומסיבותיו. פיקניק של שעות בין-הערביים בכנרת - גם שקיעת השמש וגם ירח מלא.

* "מסיבת עבודה" שאורגנה ע"י כיתה ז' - ילדי הבר-מצווה - כשבתוכנית השתתפו גם "צעירים קצת יותר מבוגרים".

* יום ג' - "סוכשוק" מתחת לעמודים ובמחסן הישן - "אלטע זאכען" בזיל הזול.

* ובצד האומנותי - יריד אמנים מקומיים, הפעם בפרויקט החדש, בשבת. נתגלו ביריד אמנים וכשרונות חדשים שעדיין לא הציגו ולא ידענו עליהם, כמו הילה, אסנת ואחרים. רק חבל שיחד עם זה הגיעו אנשים מבחוץ ומכרו את סחורתם.

* כל יום "אושפיזין" ע"י קבוצה אחרת בסוכה המרכזית.

* חידוש מעניין, ולפי כל הדעות מוצלח, היה אירוח של משפחות מטובא אצל משפחות במשק. סך-הכל הגיעו כ-11 משפחות שבאו עם ילדיהם (לפחות כמה מהם).

* כל זה נכון ליום שלישי בערב. וליתר ימי חול-המועד והחג נכוננו לנו פעילות נוספות וכאן המקום להודות ולשבח את רג'י היוזמת והמארגנת של כל התוכניות המגוונות האלה.

וכעת כמה חדשות טריות:

* דוד תלם הפליג ליוון במסגרת בית-הספר לקציני-ים.

* אריק (של אביבה) חזר והפעם בתור תושב.

* רמי וליאונני - הזוג הטרי ביותר - חזרו הביתה.

לכולם ברכות.

* מזל טוב למוירה ולג'רמי להולדת הבן בדרום-אפריקה.

* דינה וארנוולד עזבו אותנו השבוע. דרך צלחה כאשר תפנו!

* בשעה טובה עוברת גם הסנדלריה למשכנה החדש במרכז השירותים.

* ריצ'רד ואנדי איסטון שיפצו 3 אופנועים ישנים והציגו אותם בתערוכה של מכוניות ישנות משופצות שהיתה בתל-אביב. לפי שנמסר לנו, הם משכו תשומת לב רבה והם גם זכו בפרס כמו כל יתר המשתתפים. הם היו צריכים להוביל את האופנועים במרצדס, כי עדיין אין להם רשיונות.

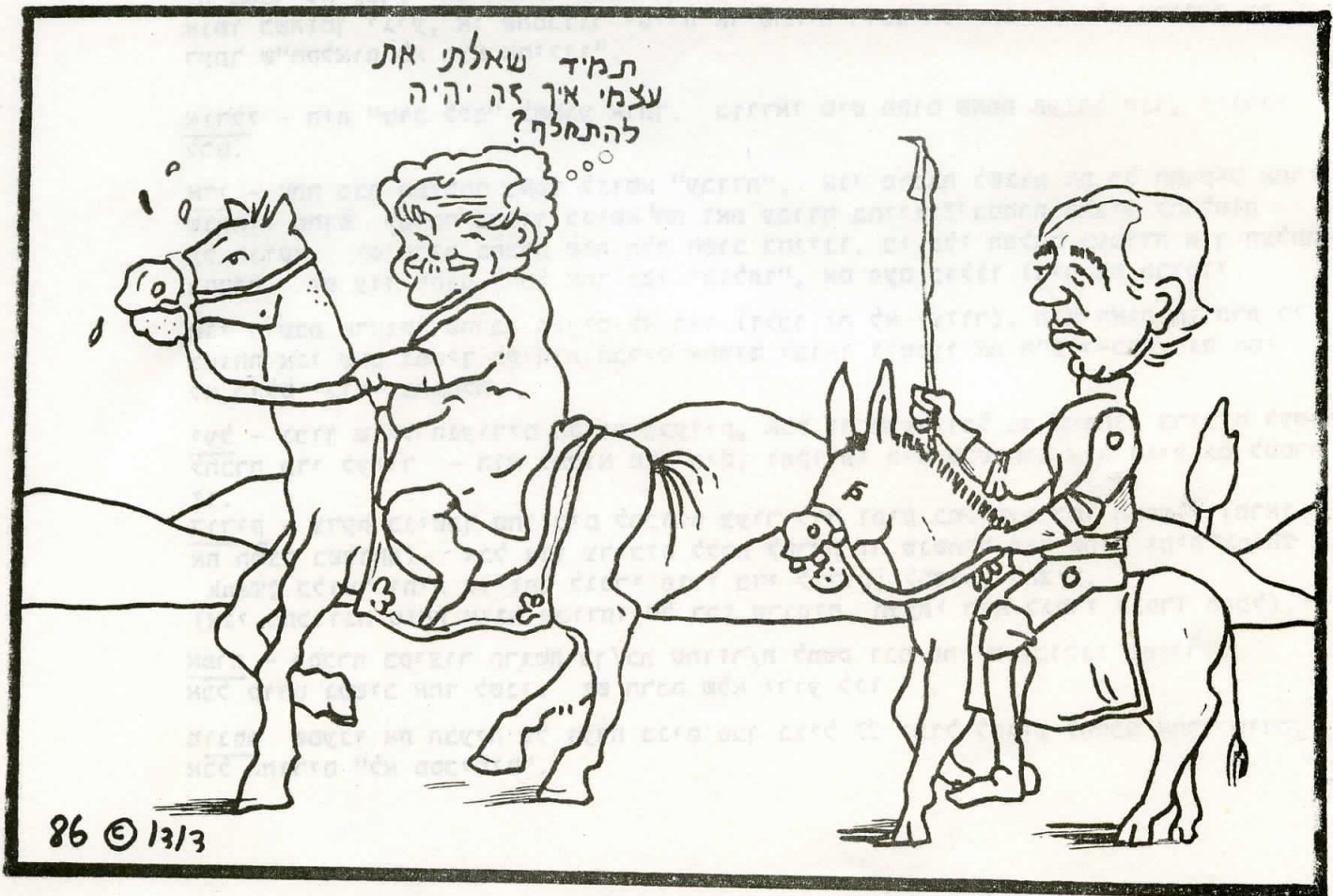
(מה נשמע - המשך)

* כותנה: בימים אלה גומרים לקטוף בבית ועוברים לחולה, ששם יש עוד 4-5 ימי קטיף (אם לא יירד גשם). לפי הדיווחים הראשונים אין זה יכול טוב וה"מבול" שיורד לפני ראש-השנה בוודאי לא שיבח את הטיב.

* ברידג': בגמר אליפות הקיבוצים כבשה קבוצה מכפר הנשיא את המקום הראשון וחזרה עם הגביע הנודד. יש לציין שבתוך 12 שנות קיום התחרות לקחה כפר הנשיא את האליפות 4 פעמים. בהרכב השנה השתתפו ג'ף שטרובל, שלופה והנרי שפרונג עם טוני מקרית-שמונה כרביעי.

שבת שלום ומועדים לשמחה

י ע ל נ.

הלו 1313!

תודה על הרעיון של השבוע והמאמץ הגדול שלך. מאוד התרשמתי מגישתך לקהל: דאגת עד הסוף למקורפונים - עשית סימן לחבר שהוציא סיגריה, ובלי מילים החבר הלך לכניסה לעשן. ידעת איך לעמוד על זכות החבר לגמור להסביר את דיעותיו.

עכשיו לערב האחרון - אילן צדק בגישתו (הפרעת חברים מצביעה על הצורך לדבר על סבלנות להקשיב אחד לשני). רק חבל שלא פרסמת בבירור מה מטרתך לאותו ערב. זהו נושא שמזמן ראוי לשיחה בחברה. בחרת בשם מאוד מתאים - "קיבוץ מקום".

חברים - מי שלא היה - לדעתי הפסיד. תקוותי שזאת רק ההתחלה, וכדאי לכל אחד לבוא פעם אחת לפחות ולהבין על מה מדובר ומה חלקו בתמונה. נגענו בכמה בקודות שלדעתי פתחו דלת לשיחות להרבה זמן: קיבוץ, מה רצינו ומה רוצים? הנוער בקיבוץ, בני-הקיבוץ אחרי צבא, התופעה של דאגה לפרט יותר מאשר לכלל, דעתו של חבר נקלט - איך נראה לו הקיבוץ בעבודה ובחברה. מה מקום המסורת...

בעקבות השיחה אני הספקתי לדבר עם מספר חברים שדברו באותו ערב ובדרך כלל אין לי קשר איתם. ברצוני להעיר הערות לכמה חברים:

אורן - אני חושבת שאם תכין רשימה של צעירים בתפקיד, בעבודה או בועדות, תתפלא. זה מספר לא קטן. אם מבוגר בתפקיד, וצעיר עובד צמוד אליו, הוא יוכל להחליף אותו כשהזמן יגיע, או שהמבוגר יסיים או שתהיה רוטציה. אני בהחלט מסכימה עם דעתך ש"חקלאות לא תצא מחיינו".

אורלי - היה "טוב ללב" לשמוע אותך. בוודאי שיש מקום שאתם תעזרו לנו, ואנחנו לכם.

אדי - אתה כבר מפורסם בקשר לנושא "עבודה". אני מוכנה לשנות את כל החוקים אחרי שנתחיל מחדש לשוחח כולנו בנושא 'מה זאת עבודה כחיינו?' במטרה להגיע להחלטות על הנושא. יש הבנה בחברה שזה חלק חשוב בחיינו, כי בלי הצלחה בעבודה אין הצלחה בחברה. יש עוד מקום ל"כל אחד כפי יכולתו", אם פעם כולנו נבין את הביטוי.

אני חושבת שדאגתך שהרבה חברים לא באו (ולכן זה לא יעזור), היא דאגה מיותרת כי בטוחה אני שאם נמשיך בשיחות, חברים אחרים יבואו וישמעו את ה"פיד-בק", גם אם לא כולם יבואו בהתחלה.

יעל - נכון שגיל הנוערים מלווה בבעיות, אבל זה טבעי וכל מה שאנחנו צריכים לעשות לחברה כדי לעזור - הוא למצוא מדריכים, ותקוותי היא שבשיחות אלה נגיע גם למטרה זו.

דודיק - צדקת בגישתך שחייבים להכניס צעיר ליד ותיק במקומות כמו המפעל. (תראו את המצב בשלוחה). אבל אנו צריכים ללכת לקראת זה שנשחרר חבר שהוא יהיה "Think Tank" כלומר יהיה לו זמן לגמרי פנוי כדי לבדוק, לחשוב, להציע. (אני מתכוונת שזאת אינה עבודתו של רכז שרותים, הצעתי היא לגמרי בנפרד מהכל).

אפרת - הסברת בקיצור הרגשת בן/בת שחוזר/ת למשק וגם פה יש לכולנו תפקיד. אבל קודם נקשיב אחד לשני. יש הרבה שלא ידוע לנו.

מונסה שמענו את הבעיה של ועדת בנים שכן בגיל 27 יכול להגיע להסכם אחרי שיחה, אבל ההורים "לא מסכימים".

(הלו דודו - המשך)

אלק - אני בתחלט מסכימה איתך: לטוט לאט הגענו למצב שדואגים לפרט ולא לכלל - דוגמתך - הבתים החדשים.

אריה - מה כנובתך "כל דור שונה. לא צריכים להגידו "זה היה כך בעבר"? לדעתי בשיחותינו הכל חשוב - העבר, ההווה והעתיד. חבלה, יש לנו הרבה מה לחשוב בנושא "מה אנחנו עושים כאן?"

לסיום אני מנצלת שורות אלה להציע למזכירה ולמרכזת ועדת ההצעות לקיים שיחה על פעילות ועדה ומטרותיה, ובמקרה הצורך להציע שינויים, לפני שמפרסמים הצעות לוועדות ותפקידים.

דודו - אני מאחלת לך הצלחה. בעיני יש לך לפניך שנה טובה ומלאה ולכן - גם לפני כולנו.

ב ט ע.

פִּינֵת הַסֵּרֵט הַשָּׁבִועִי

עברנו בשלום את "מאחורי הסורגים" ונדמה לי שרוב החברים נהנו מהסרט, אם המילה "נהנו" מגדירה נכון את החוויה שהוא מעביר. כמו "יול" הוא מעביר באמצעים דרמטיים פשוטים, או אפילו מלודרמטיים, מסר אמין. אך מעבר למלודרמה מתחבא משל נורא על חיינו כאן במדינת ישראל. הנמשל של הסרט, שנמצא ברובד כמעט אפוקליפטי, מדמה את מדינת-ישראל לבית-כלא שבו אנו שפוטם למאסר עולם ביחד עם אזרחים (אסירים) אחרים. המנהלים של הכלא משיגים את כוח שלטונם מעצם העימות שבינינו האזרחים (אסירים). הפתרון הוא רחוק מאוד וכמעט בלתי אפשרי. כמו ב"יול" אין הוא קיים ברמה האידיאלית, אלא בהתאחדות בין בני-אדם, ערבים ויהודים, על עניינים צודקים המצריכים מאבק משותף. רק באלה טמון, אולי, הפתרון. וכל השאר הוא נחלת חלקם של יפי-הנפש מזה - המבקשים לאהוב ערבי בגלל שהוא ערבי, והפשיסטים מזה - ששונאים אותו בגלל שהוא כזה.

הסרט של השבוע

שם הסרט: רומן לילי IN TO THE NIGHT

בימוי : ג'והן לנדיס

משחק : ג'ף גולדבלום, מישל פיפר, אירין פאפאס

הסרט הוא רומן בלשי של הבמאי ג'והן לנדיס והוא עוסק במהנדס טייס, שחי חיים משעממים בפרבר בלוס-אנג'לס. יש לו בעיה, בגלל השיעמום הוא לא יכול להירדם בלילות. הוא יוצא לשוטט במכוניתו ברחובות לוס-אנג'לס ונקלע להרפתקה מסמרת שיער. במשך הסרט מופיעים על המסך 16 במאים מפורסמים ופס-קול הסרט מלווה בשירים של זמר-נגן הבלוז הגדול בי.בי. קינג. לאהרון לוי ולחובבי הרפתקאות.

ו. (ויסעו ויחנו/פרשת השבוע) סרטים

על אבות המצבור

על אבות השפלה

על אבות חסד - חסד

ראש-השנה ליהודים. שבת אחר הצהריים. שקט בכפר. בחדר סמוך מתקיים שיעור עברית פרטי. קובי הישראלי מלמד את קוריו הגרמניה החדשה. קובי נכנס לחדרה עם "הנסיך הקטן" ומילון. באחד הלילות כשעמדנו בחוץ וזיהינו כוכבים אמרה קוריונה שהנוף כאן כמו לקוח מהעמוד האחרון של "הנסיך הקטן". גם בגרמניה קוראים את הספר. אין להם מדבר.

כפר רפאל מוקף גבעות מדבריות חשופות. השמים תמיד פתוחים ורחבים. בלילה רואים את כל הכוכבים ומכיוון מזרח את הילת הכר, באר-שבע. ביום תמיד שמש מסנוורת. מדבר. בימים האחרונים התחלנו לשיר שירי סתיו. ירד גשם אחד קצר, אומרים שהיה רטוב. האדמה בבוקר, על כל פנים, היתה יבשה. לפעמים מתרככת השמש מאחורי איזה ענן או עננת. בלילה נעשה קריר, כבהפתעה. את החברים החלשים כבר מלבישים בסוודרים גם אם אני עדיין בסנדלים וטריקו. הם מצטננים בקלות.

בחדר קרוב מתפתלת אחת החוסות הצעירות על מיטתה, מנסה לשחרר מיניותה המתפרצת. לפעמים אחרי חצות שומעים את טפחות גופה על המזרון, מלוות בגניחות שקטות. נעלתיה בחדרה לאחר מאבק שנמשך כל היום. כשאני נשאר לבדי לטפל בה הריהי מנסה הכל בכדי להוציאני משיווי משקלי. שרק אצק או יותר טוב - ארביץ. מחפשת פירצה ללא הרף.

מחסורה בחום, בתשומת-לב, באהבה הפך לחלל הממלא את כל יישותה. כשרק הגעתי התפלאתי על הקרירות והריחוק, מנת חלקה מצד כל המטפלים. כיום אני יודע שאין דרך אחרת. הבחורה נעשית כלתי-נסבלת כשנותנים לה איזו מתנה: תשומת-לב, מחמאה או בגד. מאבדת את הגבולות, דורשת עוד ועוד. מתרגשת ומפסיקה לתפקד. עדיין קשה לי להתייחס אליה באדישות, בקשיחות. עם האחרים קל להיות מתוך אהבה. להחזיק ידיים, להתגושש, לצחוק ולהשתטות. לא עם כולם.

אני לומד להכיר את החברים (המפגרים). לכל אחד מהם עולם פנימי משלו. כל אחד הוא אישיות מרתקת. כבר השתחררתי לחלוטין מרגשי הרחמים, הדחייה, הפחד. בכפר-רפאל חיה קהילה היוצרת מציאות אחרת.

הכפר הוא ביתם של עשרים וחמישה המפגרים. המקום בנוי עבורם ועבודתנו כולה מכוונת על מנת ליצור מציאות בה יחיו בכבוד תוך מיצוי מירבי של יכולתם. כשיוצאים לטיול בגבעות מיד נשלחות ידיים. החזקים עוזרים תמיד למתקשים. בטבעיות.

לכל אחד מהחברים מקום עבודה קבוע. הגברים בעלי היכולת הפיזית עובדים בחקלאות: זיבול המטעים והערוגות בקומפוסט, קטיף פירות או איסוף ירקות, הכנת ערוגות, עישוב, השקיה וכל שאר עבודות השדה. בשטח של כשלושים דונמים מגדלים בשיטה אורגנית ביו-דינמית אבוקדו, זיתים, הדורים, שקדים, אפרסמון, תאנים, כרם ובעשר הנוספים - כל ירקות העונה. התוצרת מיועדת לתצרוכת הכפר. עודפים מוכרים. חברים אחרים עובדים בגינון. החברות בעלות היכולת עובדות במטבחים ובבתים. נקיונות, בישול, קיפול כביסה. האחרים משתתפים בסדנאות יצירה: אריגה, טוויה, עשיית נרות וכלי נצרים, סדנא לעבודות עץ.

חמש משפחות חיות כאן. כל משפחה (הורים וילדים נורמלים) מטפלת בחמישה חוסים. גרים יחד באותו בנין, אוכלים יחד. לכל משפחה מצורפים שני "עובדים" - מטפלים צעירים המצטרפים לקהילת הכפר לתקופות שונות. לרוב לשנה או שנתיים. כמחצית העובדים מגיעים מגרמניה - צעירים המתעניינים באנטרופוסופיה ומבקשים לעבוד דוקא כאן.

(המשך) " על גבול המדבר, על גבול השפיות, על גבול גן העדן. "

המקום כבר די מוכר במקומות מסויימים באירופה. המפגש והעבודה המשותפת איתם מגוונים ונותנים צביון קוסמופוליטי משהו. עברית וגרמנית, אירופה קטנה כאן בנגב.

אחרים, כמוני אולי, מגיעים ללא כל רקע באנטרופוסופיה. מנצלים את ההזדמנות ע"מ ללמוד משהו מהתורה הזו שנוסדה ע"י ד"ר רודולף שטיינר, בשוניץ בתחילת המאה.

בלילות, לאחר שגומרים להשכיב את החברים סופסוף יש זמן לפגישות של "קבוצות לימוד". לומדים ביחד חינוך מרפא, שיעורים מתורת מדע הנסתר ושיעורי אוריתמיה (תנועה, מחול בשיטה אנטרופוסופית).

אך הגעתי לכאן? למה?

כיום, לאחר כחודשיים כאן התשובות ברורות פחות. מאסתי בחיי בתל-אביב. רציתי לשנות את התפאורה, את האווירה ואת עיסוקי. רציתי ליצור. לעסוק בחינוך יחד עם קבוצה. עוד קודם נרשמתי ללימודי חינוך בסמינר הקבוצים ולאחר ביקור קצר בכפר רפאל החלטתי לדחות את הלימודים ולזנק למים.

בביקורי הראשון נבהלתי מהמפגש עם המפגרים. אחרי הלם הפגישה התרגשתי ממה שבעצם קורה כאן, בנה-מדבר אנושי זה, בישראל 86. בלי הקרבה, בלי משכורות משכנועות, בלי תהילה - אנשים חיים כאן בקירבה לטבע, בקירבה לאמא אדמה. ובתוך השקט המדברי הזה יוצרים משהו אחר. קינאתי בהם ואיחלתי לעצמי שאהיה אמיץ מספיק ואצטרף. במקרה גם התפנה מקום וחיפשתי כחור שיטפל באחד החוסים הדורשים טיפול צמוד.

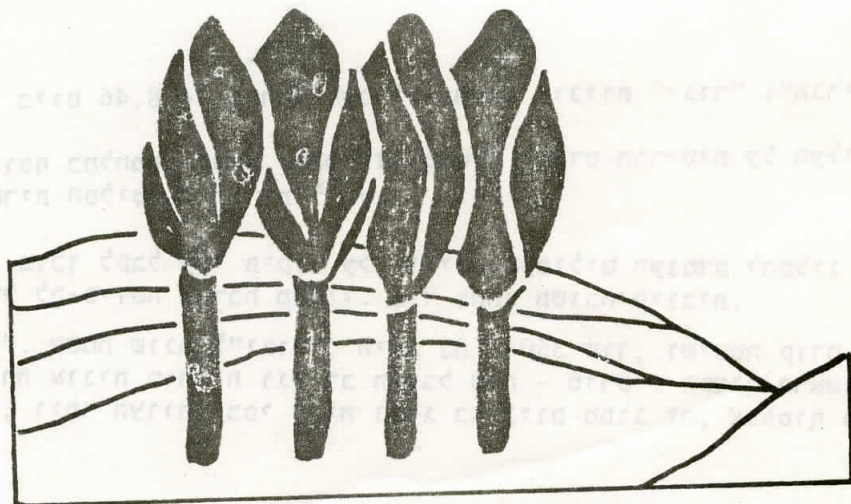
לפעמים אני מתגעגע לעולם שהשארתי בחוץ - לעיר ההומה, לים, לחברים. גם בקיבוץ אני נזכר. דברי-הכפר עדיין מוצא אותי בקביעות. משתף אותי בקורה בכפר הצפוני. מזכיר שיש לי בית אליו אני קשור. בזכות תמי ומשפחת פוטש יש כאן סימפטיה רבה לכפר-הנשיא.

לפעמים קצת שקט מדי. לפעמים קטן ובודד. דורגעים הקשים הופכים את החיים כאן לבעלי משמעות מיוחדת.

להתראות בשבילי הקיבוץ,

או בתיאום מוקדם - בשבילי כפר-רפאל.

שלכם, אבישי.

גירול אנ"ת המעפילים "יגור"

המכתב הבא התקבל במזכירות השבוע.
הכותב "מנחם" מקבוצת כנרת, היה מפקד מטעם 'ההגנה' של אניית המעפילים "יגור".
באניה זו עלו ארצה החברים הבאים:

ראובן גוטר	יעל נמנוב
מוסי המאירי	גוסטי ריפקינד
ריני טנא	ישראל אבידור
פנינה ליפשיץ	רחל אבידור
איזק פוטש	אסתר סינה ז"ל
ג'וני טנא	לואי נתן ז"ל

בנוסף היו בקבוצה שלושה חברי הגרעין שנמצאים בכפר-כלום, חוה ונחמיה מרקוביץ
ועוד חמישה הפזורים במקומות שונים - סה"כ קבוצה של 22 איש.

ח.י.,

ב-14 באוגוסט מלאו 40 שנה מיום גירוש לקפריסין מעפילי שתי האוניות הראשונות
"יגור" ו"הנרייטה סאלד".
לציון התאריך נתבקשתי ע"י מערכת העלון המקומי שלנו לרשום את זכרונותי על
אוניית "יגור", אשר נפל בחלקי להיות מפקדה.
רשימתי התפרסמה בעלון שיצא ב-3.10.86 (ערב ראש-השנה).
חשבתי לנכון להמציא לכם העתק מרשימתי, על מנת להתחלק בזכרונותי עם חבריכם
ממעפילי "יגור" הנמצאים במשקכם.

בברכת שנה טובה,

ובידידות

משה מרק
(מנחם)

קבוצת כנרת 12.10.86.

להלן קטעים מהכתבה:

בשיעורי הארץ

=====

לפני 40 שנה, ביום 14.8.46 גורשו מעפילים משתי אוניות "יגור" ו"הנרייטה סאלד"
לקפריסין.
היה זה שלב נוסף במלחמת חורמה, שהכריזה ממשלת המנדט הבריטית על העלייה הבלתי
לגאלית של שארית הפליטה היהודית לארץ...

נשאלתי אם אני מוכן לקבל עלי פיקוד על אוניית מעפילים העומדת להפליג לארץ בעוד
זמן קצר ממל לה-סיוטה בקרבת מרסיי. מיד נתתי תשובה חיובית.

אוניית "סגול". ששמה שונה ל"יגור", היתה בת כ-350 טון, ושימשה קודם להובלת
משאות. זו היתה אוניה טורקית וגם רב החובל שלה - טורקי. הקצין הראשון -
נוצרי מרוני, ויתר הצוות, כפי שהיה נהוג באוניות מסוג זה, אספסוף מכל מיני
ארצות.

לאוניה היו 3 סיפונים: שני התחתונים שימשו כמחסנים להובלת סחורות, והעליון - פתוח לשמש כלי גג, היה מיועד לצורכי תפעול האוניה. ככל שלושת הסיפונים סודרו דרגשים לאכסון המעפילים. רוחב הדרגש לכל אחד היה בערך כ-40 ס"מ. למעשה, פרט למספר שעות בלילה, התרכזו כל המעפילים על הסיפון העליון, כי החום והמחנק בשני הסיפונים התחתונים היו בלתי נסבלים. הדבר גרם לצפיפות בלתי נסבלת בסיפון העליון. העברה מקצה אחד של הסיפון לקצהו השני, על מנת להגיע לשירותים, היתה כרוכה בפעולה ממש אקרובאטית....

...מי היו המעפילים ב"יגור"? הייתי מגדיר אותם כ"קיסוס גליות אירופאיות". היו ביניהם שרידי מחנות ההשמדה, יהודים מהשטח הסובייטי של פולניה, אנשי מדינות בלטיות, מספר יהודים מהולנד, שרידי הונגריה (קבוצה דתית מלוכדת), פרטיזאנים מיחידות מעורבות ויהודיות ביחידות של הצבא האדום, ובוספה אליהם קבוצה גדולה מתנועת "הבונים" באנגליה, אולי היחידים, שלא היה להם מגע ישיר עם הגרמנים בשנות המלחמה. רוב האנשים היו צעירים, ובין המשפחות היה מספר לא קטן של נשים הרות. סה"כ היו ב"יגור" כ-750 מעפילים....

...הנסיעה מצרפת לארץ נמשכה כשבועיים עד שגילו אותנו מטוסי סיוור בריטיים, לא עבר זמן רב, ושתי ספינות מלחמה הגיעו בעקבות המטוסים וליוו אותנו עד למים הטריטוריאליים של הארץ. אחת מהאוניות התנגשה בספינתנו, לפי כל כללי המסורת הפיראטית המקודשת עוד מימי קדם. הדחיפה שקיבלנו הייתה כל כך חזקה, שברגע הראשון חששנו שהספינה תתהפך. מיד קפצו חיילים בריטיים מאונייתם לסיפון ספינתנו והשתלטו על האוניה....

בינתיים התקלקלו מנועי הדיזל של "יגור". היא נגררה על ידי אוניית מלחמה בריטית לכיוון חיפה, וזרקה עוגן במרחק מה מהחוף מול בת-ים....

החוף היה מלא צבא בריטי, טנקים ומכוניות ירייה כווננו לספינתנו. בינתיים נקשרנו למזח, כשמצידו השני עגנה אוניית מלחמה בריטית.

דובר מטעם השלטונות פנה אלינו בעברית דרך רמקול, ותוכן דבריו היה בערך כזה: "אתם נמצאים בספינתכם בתנאים בלתי אנושיים בצפיפות נוראה בלי אוכל ומים. ממשלת הוד מעלתו פונה אליכם, מתוך דאגה לשלומכם, לעבור לאונייתנו, שבה תזכו לתנאים הטובים ביותר."

המעפילים ענו לפנייה "האדיבה" הזו בשפע קללות וגידופים בכל השפות. ביחוד הפליאו בכך חברי "הבונים" יוצאי אנגליה, אשר קללותיהם העסיסיות בשפה אנגלית מקורית גרמו מבוכה בקרב החיילים הבריטיים. הם לא יכלו להבין מאין בא למעפילים הידע המעמיק הזה בשפה האנגלית.

אחרי הדיבורים באו מעשים: מספר רב של חיילים עלו על סיפון האניה, והתחילו לסחוב את המעפילים בכוח ולהעביר אותם לאוניית המלחמה. הסיפון העליון התרוקן מהר יחסית, אבל היה קשה יותר להוציא אנשים מהסיפון השני. כשהגיע התור לסיפון השלישי, הפעילו האנגלים משאבות מי ים חזקות, וזה הכריח את האנשים לעלות למעלה. החיילים נאלצו לגרור אותנו בידינו וברגלינו עד עלייתנו למזח. אז, לפי ההוראות שקיבלנו, נפסקה ההתנגדות. הכניסו אותנו לאולם גדול בתחתית האוניה, כשמסמר מזוין משגיח עלינו מהסיפון העליון....

בזה אסיים את פרשת גירוש קפריסין, ועוד אציין: היות ואנשי "יגור" היו הראשונים שגורשו לקפריסין, הם היו גם הראשונים לשחרור, במידה והוקצבו סרטיפיקטים. "אנחנו"

הבאנו רק קטעים ספורים מהכתבה, המשתרעת על עשרה עמודים בעלון קבוצת כנרת! המעוניינים לקרוא אותה במלואה מוזמנים לפנות לאנגה.

ד"ר צבי אילן

מוריץ דניאל 36 תל-אביב, 69345
טל. 410806

לחברי כפר-הנשיא,

כתבתי לכם ובקשתי לפרסם זאת לפני כשבועיים, אלא שאז נתגלה בחפירתנו הפסיפס ונאלצתי "לקחת את דברי בחזרה". על המימצא עצמו ודאי שמעתם מהחברים העובדים עמנו או מהתקשורת.

לא יהא זה מופרז לומר שלכפר הנשיא חלק מכריע כמה שהושג. האכסניה שאנו מקבלים במשך השנים הללו ומסירותם של חברים מהחוג הארכיאולוגי, וכל חבר אחר המתבקש להושיט כתף, הם הרבה יותר מסתם עזרה.

איננו נפרדים. נגיע מדי פעם לעסוק במחקר המימצאים, שרובם עדיין כאן, ואני מקווה שגם סתם כך, לבקר ידידים שרכשנו כאן. חשיפת השורשים שעשינו היא זו הנותנת טעם מיוחד לחיים דוקא בארץ זו. ייתכן שברבות השנים נבוא לחשוף שורשים במקום קרוב לכם הרבה יותר.

עד אז צריך לדאוג למרות ולעתידה כאתר היסטורי פתוח בתחום שטח-אש. דבר זה מוטל עתה על כתפי אנשי האיזור, וייתכן שאף חברים מכפר הנשיא יצטרכו לסייע במאבק, אם יתפתח.

שלום לכולם וכל טוב,

צבי אילן.

אירון מ. זלמן

2.10.86

לחברה אלזה ולחברי כפר-הנשיא,

בשמי ובשם כל חברי מועדון הפנסיונרים בראש-פינה רוצים להודות מקרב לב על האירוח-הלכבי לו זכינו בקיבוצכם. מקווים מאוד לביקור גומלין מצידכם. בהזדמנות זו שנה-טובה לכם, בריאות ושגשוג והמשך הקשר בינינו.

מהמרכזת

עדינה בורנשטיין

וכל החברים.

קרית שמונה, 15 באוקטובר 1986
טלפון ממ' 069-45611

מועצה אזורית הגליל העליון הנהלה

דאר נע הגליל העליון 10200

מחלקת הרווחה

מספרנו.....

אל:

עורך העלון

קבוץ

שלום רב,

הנדון: פעילות התנדבותית לחברי קבוצים

אודה לך אם תפרסם מכתב זה בעלון קבוצך.

קיימות באזור מספר קבוצות של חברי קבוצים, העובדים בהתנדבות בבית החולים ע"ש רבקה זיו, ובבית האבות בצפת.

המתנדבים מגיעים בשעות אחה"צ לשעתיים (אפשר גם בבקר אם רוצים) ומועסקים דרך יע"ל (יד עזרה לחולה) בעבודות שונות עם החולים.

בבית האבות מעוניינים במיוחד בחברים היכולים להעניק גרוי תרבותי-חברתי, כגון: הרצאה ושיחה, נגינה ושיירה, בפעולה במשחקים, בתנועה וכד'.

אנו רואים את ההתנדבות כפעילות אנושית יפה, שיש בה גם ספוק אישי, גם תועלת מרובה, וגם תרומה קטנה ל"מעורבות בחברה הישראלית". היא מתאימה לחברות וחברים בגיל מוקדם, אשר שעות אחה"צ שלהם פנויות מילדים, והם יכולים ורוצים להקדישם לנושאים אחרים.

אם יש מעוניינים להצטרף למפעל זה - יפנו אל מחלקת הרווחה במועצה אזורית גליל עליון, לאראלה, רצוי שתהיה בקבוץ אחד קבוצה של לפחות 3 מתנדבים.

את ההסעות לקחה המועצה על עצמה.

בברכת שלום והתנדבות,

הקבוצים ק"מ קבוצת מתנדבים
אחראית עליה
א. עזריאל

עֵינֵינוּ !

ס כ נ ה בברכה

+++++

עונת השחיה הסתיימה.
אסור בשום-פנים-ואופן להכנס לבריכה.
היא מלאה במים עם חומרים רעילים
השומרים על הציפוי, וכך תישאר כל
החורף.
אנא דאגו להדגיש את חומרת הסכנה
לילדיכם.
האחראים על הקבוצות מתבקשים להדגיש
זאת לקבוצותיהם.

להתראות בקיץ הבא,
לאה והרולד.

ד פ י ט ל פ ו ן

+++++

החל מיום ו' 24.10.86 חברים
יוכלו לקבל דפי טלפון (מהדורה
שניה) במזכירות הטכנית.

ח י ס ו נ י ש פ ע ת

+++++

החברים הרוצים לקבל חיסון שפעת
מוזמנים להירשם עכשיו - כי אחרת
כבר יהיה מאוחר מדי.

עובדות המרפאה.

ח נ ג י ק ר מ י ק ה

+++++

מ ז ב י ר ך ?

מי שקיבלו ברכות מקוריות
לראש השנה במשך השבוע ורוצים
לדעת את המקור - יכולים
לפנות אלי.

ג'ין וו.

החדר הנוכחי צר מלהכיל יותר מ 8-10 חברים,
לכן חברים מתבקשים להתייחס ברצינות להרשמה.

הרשימה תלויה מול המזכירות הטכנית.

רינה כהן.

דו"ח משיבת ועדת כח אדם מיום: 14.10.86.

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', הרי ל', עמליה נ', בוב וו', בני פ', אבלין וו', חנה מ'.
נעדרו: מיכאל כ', קרול ב', ג' ק ג'.

1. רכוז מחסן החברים.

הוחלט כי הלן ל' תרכז את מחסן החברים.

2. חנות ההלבשה.

פרנקי ג' תכנס לנהל את חנות ההלבשה.

3. כח-אדם באגף החמרן.

(מוזמן: יונתן ס')

יונתן פרש בפני הועדה את בעיות כח האדם במחלקה.
הועדה החלה בדיון, והוא יימשך בישיבה הבאה.

4. מזכירות כללית.

צביה כ' תכנס לעבוד במזכירות, יחד עם שושנה ש', עד שדורית ב' תתחיל לעבוד יום עבודה מלא.

ט ק ס ק ב ל ת ח ג ש מ ח ת ת ו ר ה

- הדלקת נרות וברכה.

- שיר: לכה דודי לקראת כלה
פני שבת נקבלה.
שבת שלום שבת שלום
שבת שלום ומבורך.

- בספר דברים כתוב:
"ביום השמיני מקרא קודש יהיה לכם".

- שיר: כי מציון תצא תורה
ודבר השם מירושלים.

- יברכך השם מציון
וראה בטוב ירושלים.
יברכך השם מציון
כל ימי ימי חיך.
וראה בנים לבניך
שלום על ישראל.

- זה הזמן להתפלל על הגשם, שתהא שנה גשומה. וזה גם הרגע לחוג
את סיום קריאת התורה בצבור. נהוג בעם ישראל לקרא פרשה אחת מן
התורה כל שבוע, וכך לסיים את קריאת כל התורה במשך שנה אחת.

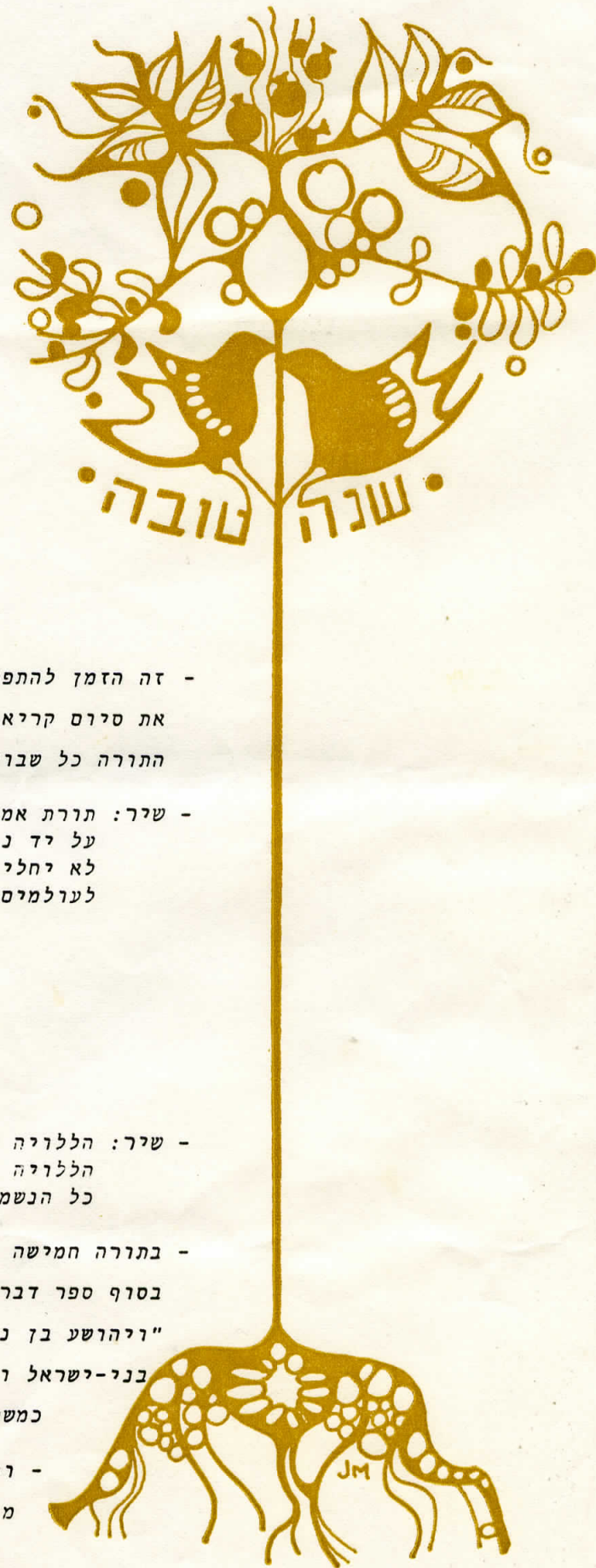
- שיר: תורת אמת נתן לעמו אל
על יד נביאו נאמן ביתו.
לא יחליף האל ולא ימיר דעתו
לעולמים לזולתו.

- והאר עיננו בתורתך
ודבק לבנו במצוותיך,
ויחד לבבנו לאהבה וליראה
את שמך.
שלא נבוש ולא נכלם
ולא נכשל לעולם ועד.

- שיר: הללויה הללויה בצלצלי שמע,
הללויה הללויה בצלצלי תרועה,
כל הנשמה תהלל יה - הללויה! הללויה!

- בתורה חמישה ספרים: בראשית, שמות, ויקרא, במדבר, דברים.
בסוף ספר דברים נאמר:
"ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליה וישמעו אליו
בני-ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה. ולא קם נביא עוד בישראל
כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים". (דברים ל"ד, ט"ו-י')

- ומיד אחר כך אנו פותחים שוב את ספר בראשית ומתחילים לקרא
מן ההתחלה: "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. והא
היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני
המים. ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. וירא אלהים את
כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. ויקרא אלהים
לאור יום ולחושך לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד."

PARENTS PAGE

24/10/86

- * A very praiseworthy effort by Reggie to "liven up" Sukkot. Every evening there was something going on - and we haven't finished yet. Amongst the visitors to the Sukka were 10 families from Tuba, who were entertained by families here.
- * Welcome home to Eric, now a full citizen. And to Leoni & Rami, who got back this week.
- * Harry & Brenda Smith have returned to England. Their plan is to settle their affairs there, and come back to settle down in Rosh-Pina! In their farewell message they say: "Plants are to give pleasure, to help brighten homes, to give as gifts, and if the nursery has fulfilled this need, we are more than happy that we have repaid the kibbutz in a small measure for allowing us this privilege."
- * David Telem, who is learning at the Mercantile School in Acco, has just spent a week with his class, sailing to Greece.
- * Jeremy & Moira have had a baby boy - Mazal Tov - when are we going to see him?
- * Richard & Andy Easton got a prize for reconstituting 3 ancient motor-bikes. The only thing is they had to take them to the competition by lorry - they haven't got a license yet!
- * Our Bridge team has done it again: 1st prize in the inter-kibbutz competition, Congratulations to Henry Sprung, Jeoff Strubel, David Erenburg and Tony (from Kiryat-Shmonah).
- * Mick has moved over to his new abode, next to the electricians.
- * The swimming-pool is now closed for the winter - (where's the rain?)

Shabbat Shalom & (still) Chag Sameach.

Inge.

Film of the week - "In the Night"

A bored engineer in Los Angeles gets caught up in a hair-raising adventure.

With Jeoff Goldblum, Michel'e Piper,
and songs sung by B.B. King.

מזל טוב

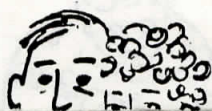
1/11 - 26/10

Birthdays

26/10 Ohad Devolt
27/10 Leila Ben-avi
28/10 Or Oren
30/10 Barak Ben-Reshef
31/10 Norbert Cohen
1/11 Keren Aptroot

Wedding Anniversary

26/10 Shlomit & Harry Lipschitz
Mickey & Yehuda Eder
27/10 Sharona & David Marciano
29/10 Amalia & Gil Levine
30/10 Franky & Phil Glick
1/11 Cochava & Yoseph Hatzor

19.10.86

א י ג ר ת מס' 4

1. אלומיניום

נו, ההזמנה לפיילון נחתמה ועתה לא נשאר לנו אלא להזמין את הציוד ולהכין את עצמנו לעבודה קשה. דודיק ומשה היו בארה"ב גם בעניין הפיילון, גם כדי להשתתף בתערוכה, שבה לקחו חלק מפעלים שעוסקים בקבלנות-מישנה. לפי הדיווח לא בדיוק קלענו למטרה, כי המבקרים היו בעיקר מהסקטור הפרטי ולא מהפנטגון. ההתעניינות היתה במחיר, לא באיכות. בחודשים האחרונים ההזמנות התחילו לזרום וכעת יש עבודה מלאה במחלקה.

לגבי המו"ם עם "כור" אין התקדמות. כולם מחכים לתוצאה של השיחות בין כמה חברות מארצות שונות, כולל ישראל, שמטרתן היא לפתח מנוע חדש, מבוסס על יציקות אלומיניום. לפי טליק, הסכם ייחתם בהתחלת נובמבר ואז העניינים יזוזו.

2. המפעיל

שמואל ואורי היו באנגליה לשם שיחות עם אלן בניארד, ממציא המפעיל, אנו מעוניינים להתאים את המכשיר הזה לשוק האמריקאי, דבר אשר דורש שינויים מסויימים במוצר, שבנוי לפי הצרכים האירופיים. השינויים אינם גדולים, אך כל שינוי דורש תכנון וזהירות, כדי לא לגרום בעיות במקום אחר.

ביקר אצלנו איש צעיר בשם מרק גאולטי מפיתסבורג. הוא בעל חברה בשם MTG אשר מתמחה בהפיכת ברזים מכל הסוגים לחלק של מערכת אוטומטית. הוא רוכש ברזים, מפעילים, מכשירי כיוון, ועל-ידי תכנון וייצור חיבורים מיוחדים הופך אותם למכשיר אחד מופעל אוטומטית בקו. בזמן האחרון הגיע להסכם עם דוד סטיל לקנות ברזי SVF ומתעניין אצלנו באפשרות להיות "לידר" בהפצת המפעיל בארה"ב.

3. ברזים

המאבק על השוק בארץ הולך ומסתבך. סוחרים שאינם יכולים לקנות אצלנו, כתוצאה מהסכמים שיש לנו עם מפיצים מסויימים, מתחילים לייבא ברזים מאירופה במחירים זולים וגם כשלבסוף קונים אצלנו, ההתחרות מקלקלת את השוק ומורידה את המחירים. גם אם יש רושם שהמחיר של המתחרים לא ריאלי אלא תוצאה של "דמפינג", קשה מאוד להוכיח את זאת. בכל אופן, העבודה של המוכרים שלנו נהיית יותר מאומצת, כדי להחזיק את האחוז הארי של השוק כאן.

לגבי יצוא המצב מעורפל. לפי התנאים הכלליים המכירות היו צריכות לגדול והשוק היה אמור להיות יותר פתוח, אך בשטח אין סימנים לכך. באירופה הרגשנו סטגנציה משך כמה חודשים. סוכנו "קימ אירופה" טוען שאין אפשרות למכור בלי תעודת FIRE SAFE רשמית. למרות הנסיונות המאומצים שנעשו, עוד לא מצאנו את הפתרון לבעיה זו. אם פתרנו בעיות התושבות של הקצוות, מצאנו בעיות במוט הברז. בינתיים, אם אנשי "קימ אירופה" צודקים או לא, עובדה שלא מכרו מה שקנו מאיתנו לפני כמה חודשים. בארה"ב גם המצב מאכזב, חלק בלי ספק באשמתנו. למשל, שלחנו ברזים מפלדה רגילה במקום פלדת אל-חלד, למרות שכל התעודות היו לפלדת אל-חלד. אנחנו מפגרים באספקת ברזים מתחומר 20 P, בגלל איחור בקבלת יציקות מה"צנרת". דברים כאלה מפריעים מאוד ומרגיזים את הלקוחות: בארה"ב, עד שאינם בטוחים באמינות שלנו. עם זאת רוב הטענות שמגיעות מ-SVF קשורות במחירים. כנראה ההתחרות הולכת ומחמירה בארה"ב והחברות שעד כה לא היו מוכנות להוזיל את הברזים שלהן עכשו נותנות הנחות גדולות, כמעט בלי חשבון, רק כדי שימשיכו למכור. זה מצב קשה בשבילנו, כי אין לנו אפשרות לשחק את המשחק הזה. דוד סטיל יהיה כאן השבוע ואחר-כך בני יהיה בארה"ב, נקווה שנוכל להתוות מדיניות מתאימה, כדי לשפר את המכירות.

4. כמה הערות כלליות

צפורה סיימה את התמחיר של המפעל ל-9 חודשים, מאוקטובר 1985 עד לסוף יוני 1986. הוועדה המרכזת עוד לא בדקה את המספרים ולכן יכולים ליהות שינויים, כך שלא אפרט מספרים כאן. החברים יקבלו את התוצאות אחרי הבדיקה וכשנהיה בטוחים שהמספרים נכונים. אך באופן כללי יש לדווח שהמצב אינו מזהיר. הברזים הרוויחו יפה, אך ב-3 החודשים, כשהיצור של הפיטנגים עוד לא היה אצלנו, הפסדנו עליהם. מכירת מוצרי השקיה ירדה באופן תלול השנה גם בארץ וגם בחו"ל, ולמרות שגם ממחזור די נמוך אפשר להרוויח ממוצרים אלה, המחזור היה כה קטן שגמרנו בהפסד. גם מח' האלומיניום הפסידה כתוצאה מהפסקת כל ההזמנות של משרד הבטחון מינואר עד יוני. כעת המערכת שוב מזמינה ויש סל טוב מאוד. סה"כ לא הרווחנו לפי התוכנית. חלק מהקשיים אינם בשליטתנו, אך לדעתי חלק כן. אין אנו מנצלים את הפוטנציה שיש בנו. אולי יש סיבות ארגוניות או במקרים מסויימים חוסר הידע הדרוש. אך נדמה לי שעיקר הבעיה בחוסר הרגשה של אילוץ כלכלי. כולנו עובדים קשה ומבחינה זו אין לבוא בטענות לאף אחד, אך כדי שהמפעל ירוויח רווח מקסימלי, עלינו גם להבין שעל כל אחד לנצל את היכולת והידע שלו, כפי שהיה עושה במסגרת הקפיטליסטית. אם חבר מתפטר מתפקיד בגלל איזה ויכוח עם חבר אחר או בגלל ההרגשה שדברים אינם מסתגרים לפי הרצון שלו, אז ברור - לי בכל אופן - שאין כל אפשרות שהמפעל יתקדם כמו שצריך. אם ניקח בחשבון נוסף לכך שיש כבר אבטלה סמויה מסויימת במשק ושחוק מבמפעל אין כל כך הרבה אפשרויות של מקום עבודה מכניסה, אז המסקנה ברורה - עם כל הבעיות הבין-אישיות וחילוקי דיעות על דרך עבודתנו, אין ברירה אלא לתרום את מקסימום הידע והיכולת, אם - כמובן - מטרתנו היא כלכלית. אין ברצוני להטיף מוסר

במיוחד כשאני בטוח שתלונות רבות מוצדקות. אך דיברנו בוועדת המשק על המצב הכללי לעומת הרצון של כולנו לשפר את רמת החיים שלנו. כתוצאה משיחה זו כתבתי את השורות הנ"ל, כי לי ברור שהמפעל יכול לתרום למשק את הרווחים הדרושים לשיפורים הרצויים וחבל אם לא נוכל לנצל את הפוטנציה האנושית המצויינת שיש בינינו, כדי להשיג מטרה זו.

מיכאל כ.